

Perfekt gespielter Wohlklang

Rund 320 Besucher bei „Virtuosi di Praga“-Konzert.
Ein uneingeschränktes Vergnügen.
Von Ina Wagner

Große Bühnenpräsenz: Flötistin Žofie Vokalková und Harfenistin Zbyka Šolcová spielten mit den Virtuosi di Praga unter Leitung von Oldřich Vlček.

Emden. „Bei den tschechischen Orchestern erlebt man eigentlich nie etwas Negatives. Die sind alle sehr gut und verbreiten mächtig Stimmung“, sagte Kerstin Rogge-Mönchmeyer. Leiterin der Kultur-Events Emden, nach dem jüngsten Konzert am Sonnabend im Neuen Theater. Und in der Tat präsentierte das Ensemble „Virtuosi di Praga“ ein schmeichelhaftes Programm auf hohem spieltechnischen Level. Dabei agierten sie Musiker mit herzerfrischem Charme und großer Spielfreude, die sich umgehend auf das Publikum auswirkte. Zwei Solisten taten ein übriges, um den Abend zu einem zauberhaften Erlebnis zu machen. Und dass letztlich drei Zugaben gespielt wurde, bezeugte zudem, dass der Abend nicht nur dem Publikum zugesagt hatte.

Nun sind „Virtuosi di Praga“ kein Allerwelts-Ensemble. Sie haben einen sehr guten Ruf. Dass sie diesen zu Recht genießen, zeigte sich im Rahmen eines Konzertes, das zwar keine aufregenden musikalischen Neuigkeiten präsentierte, dafür aber eine mitreißende Kombination von Werken des 18. und 19. Jahrhunderts bot. „Es waren Komponisten, die in verschiedener Weise miteinander zu tun hatten. Es verband sie Zuneigung, Abneigung, Freundschaft“, konstatiert Kerstin Rogge-Mönchmeyer, selber Kontrabassistin und somit „vom Fach“.

Schon bei Haydns „Trauersinfonie“ zeigte sich, wie

Dokonale zahráná eufonie

Přibližně 320 návštěvníků koncertu "Virtuosi di Praga"
Potěšení bez omezení.
Od Iny Wagner

Velké obsazení na pódiu: flétnistka Žofie Vokalková a harfistka Zbyka Šolcová hrály s Virtuosi di Praga pod vedením Oldřicha Vlčka.

Emden: "S českými orchestry nelze vlastně prožít něco negativního. Všechny jsou velmi dobré a šíří skvělou atmosféru", říká Kerstin Rogge-Mönchmeyer, ředitelka kulturních akcí v Emdenu po nejnovějším koncertu v sobotu v Novém divadle. A ve skutečnosti představil soubor „Virtuosi di Praga“ lichotivý program na vysoké herně technické úrovni. Přitom hudebníci vystupovali se srdce osvěžujícím šarmem a velkým nadšením, které okamžitě zasáhlo publikum. Dvě sólistky zajistily zbytek, aby se večer stal kouzelným zážitkem. A že byly nakonec zahrány tři přídivky, svědčí o tom, že večer nebyl zaslíben jen publiku.

„Virtuosi di Praga“ nejsou žádný obyčejný soubor. Mají velmi dobrou pověst. Že se těší této skutečnosti, se ukázalo v rámci koncertu, kde neprezentoval žádné vzrušující hudební novinky, ale nabídl vzrušující kombinaci děl 18. a 19. století. "Byli to skladatelé, kteří se různými způsoby dotýkali. Spojovala je náklonnost, averze, přátelství," říká Kerstin Rogge-Mönchmeyerová, sama kontrabassistka a tedy "z oboru".

Již Haydnova "Trauersinfonie" ukázala, jak nadmíru

überaus harmonisch das Orchester agierte. Dirigent und Konzertmeisterin einer Person war dabei Oldřich Vlček. Er leitete vom ersten Pult aus mit feinen Gesten, leisen Anweisungen und Körpersprache. Und das gelang punktgenau mit bewundernswürdiger Präzision.

Auch die beiden Solistinnen fügten sich in dieses bei Kammerorchester durchaus noch übliche Verfahren der Orchesterleitung. Dabei zeigte Flötistin Žofie Vokalková eine überwältigende Bühnenpräsenz und eine subtile Spielweise, die sofort begeisterte. Dazu trat mit Zbyňka Šolcová eine Harfenistin, die ihr lackschwarzes Instrument derart fingerfertig beherrschte, dass Mozarts Konzert für Flöte, Harfe und Orchester zu einem klangvollen Gesamterlebnis wurde.

Nach der Pause stimmten die Walzer in A-Dur und Des-Dur von Antonin Dvořák in anregender Weise auf den zweiten Höhepunkt des Abends ein - Schuberts Sinfonie Nr. 5. Dvořák war ein großer Bewunderer dieses im jugendlichen Alter von 19 Jahren geschriebenen Werkes. Dass die schöne Wirkung der an hinreißenden Melodien so reichen Sinfonie über die Zeiten trägt, dafür war die wunderbar leichte Aufführungsweise der Prager ein sprechendes Zeichen.

Drei Zugaben: die beiden Solistinnen spielten ein hingebungsvolles „Ostinato“ aus der „Suite Antique“ von John Rutter, das Orchester zunächst ein witzig-kurioses Pizzicato, dann den Walzer Nr. 2 von Schostakowitsch - Ohrschmeichler allesamt, so, wie das gesamte Programm des Abends mit perfekt gespielter Wohlklang nahezu überfüllt war.

harmonicky funguje orchestr. Dirigentem a koncertním mistrem v jedné osobě byl přítom Oldřich Vlček. Vedl od prvního pultu jemnými gesty, tichými pokyny a řečí těla. A toho přesně dosáhl s obdivuhodnou precizností.

Také obě sólistky se připojily k této u komorních orchestrů běžné dirigentské praxi. Flétnistka Žofie Vokalková ukázala ohromující pódiovou prezentaci a jemný herní styl, který okamžitě nadchnul. K tomu Zbyňka Šolcová, harfistka, která ovládala svůj lakově černý nástroj s takovou zručností, že se Mozartův koncert pro flétnu, harfu a orchestr stal jedním zvukomalebným zážitkem.

Po přestávce zazněly valčíky Antonína Dvořáka v A-Dur a Des-Dur na vzrušující cestě k druhému vrcholu večera – Šubrtově symfonii č. 5. Dvořák byl velkým obdivovatelem tohoto díla, napsaného ve věku 19 let. Že krásný účinek symfonie tak bohaté na strhující melodie překonává dobu, byl obdivuhodně lehký způsob provedení Pražanů vypovídajícím znamením.

Tři přídavky: Obě sólistky zahrály oddanou „Ostinato“ ze „Suite Antique“ od Johna Ruttera, orchestr nejprve zahrál vtipně kuriozní Pizzicato, pak Šostakovičův valčík č. 2 – všichni do jednoho libozvuční tak, jako byl celý program večera téměř přeplněný perfektně zahranou eufonií.